לקרובים · ופ"ג שאין כאן יעוד שאין קדושין תופסין בה: **ורבי** מאיר · דדרים להאי לישנא בפוסק ע"מ שלא לייעד: **כרבן** · לעיל בשמעתין דקתני אין מוכרה לקרובים · שמסורה לו מקום בת בנו: **ולא לבנו** · דהויא ליה לתחומו ואין קידושין תופסין בחייבי כריתות כדלקמן (דף סו:): **פיקח דחיכף לד יעוד** · בשמוכרה לאביו ויש לו בן לייעדה לבנו דהויא ליה בת לחיו לבן בשמוכרה לבנו אין כאן לד יעוד לו ולא לבנו דהויא ליה בת לחתום לבנו: **בגופו** יצא · לקמיה מפרש: **יחידי** יצא · לקמיה מפרש: **פוסק ממיגו** · לו תנא בדחתי מכרים כעבד שיוצא ואין טוען כלום לבנ זו תנא ותעול דמי מיגה קמ"ל קרקע יחידי דאין דין יציאה בחסרון מכרים כלל: **יחידי נכנס** · גרסי אליעזר נמי משמע ליה "בגופו" לשון בגופו ומפרש ליה לומר שאם בא בגופו יחידי יצא יחידי: **מוסר לו** · על כרחו: **שמין מחצין לו** · כשבא לגרש ולפדות את כח עלמו: **תנא מגה** · כמה מגיע ממנה לכל שנה של שני סימים אחות מגה וכמה מגרע לכל שנה (ג) ואם נותנת שנה טובה לו שמין לו אחות מגה ולא אמרינן הרי השביח שהשביחה הפעולה לו בחליף כח ועומד על מחיתו ממנה מחתים לפעולת שם שני ויתן לו שלים מגה: **מכסף מקנתו** · משעת מקנתו ישיב גלולתו: **מכסף** · נתקלקל: **שמין מחצין לו** · את השנים שעליו לעבוד תנא במגה כמה כלילו נמכר במגה ולקמיה ילף מלי חזית דדרים להו לקולא וילן על שובך כוכבים על התחתונה כדלמרן: **אמר מכיי מריני כגן עזאי** · כי הוה בדיחא דעתיה הוי רגיל למימר הכי הריני פתוח ומוכן להשיב לשואלי דבר תורה כגן עזאי שהיה דר בטבריא שהיה חריף ודרשן ואמר (במורות כח:) כל חכמי ישראל בפקיעת השוס חון מן הקרח הזה": **נדרשיגו לומרה** · להתמיר על העבד שהרי יתן כפי שניו שהשיב לפי כסף מקנתו: **מדרבי יוסי ברבי חנינא** · שלח בת לידי עבדות תנא שהיה מן חשוד על השביעית: **תנקה על שביעית** · לישנא הקל שבה = השומה שמורה בפירותיה דהוה ליה לאו הבא מכלל עשה - "לתכלה" (ויקרא כה) ולא לשמוט: **בשנת היובל הזאת** · לא סרגיש: **לא סרגיש** · לא סם לבו לפודעתו הבא עליו לחזור בו מעבירה שבידו, גבי לא הרגיש גרסינן "לסוף שמוכר" (ג) (את שדותיו) וגבי לא בחת לידו כבולבלו גלמי בחוספתא

"עד שמוכר" ובכי משמע לא חבת בידו הרבור תשובה עד שבה לכל לאו: **מ"ש דקתני לא הרגיש** · דמשמע שם לא הרגיש סופו לבא לכך וכבולבו תנא "לא בחת לידו עד שמוכר" דמשמע דפשיטא ליה להתת דדרכו בכך דלא תבת לידו שיוכל בתשובה עד שיקבל עול פורענות: **תע"ג דכמו כספי מניגא לא כחיכף** · לדרום בה סמיכת פרשה מכל מקום הואיל ופרשה רבית סמוכה לפרשת ממכר בית חגן סהדי שכבר מכר לת בתו חס יש לו בת קטנה קודם שלוה ברבית דיעת ליה וכו': **וכי ימוך אחיך** · הכל בסדר סמיכת פרשיות הוא דורשו וכולן זו קשה מלפניה: **שנאמר גר** · פרשה לחרת היא הסמוכה לגמכר לך "כי תשיג יד גר ותושב עמך וגו":

שאינו יוצא ברחתי מכרים כעבד · דס"ד דלא גרע מעבד כעבד שחיטו יוצא בשם ויובל ובנרשון כסף ושובד לת הבת ותפילו הכי יוצא ברחתי מכרים:

אבקה של שביעית · פירוש לישור קל שבה דעיקר לישור שביעית חיטו ללא בעבודת קרקע כגון מכישה וזריעה אבל משך ומתן חיטו ללא עשה בעלמא ללחלה ולא לשמורה ומסברת שבת לו שוטם זה על משך ומתן מדה כנגד מדה:

הא קמ"ל ליזמן חיטים ברחיה · לחך על גב שמפדין לותה בעל [כרחו] מכל מקום רבית קשה יותר:

לעקר זה עבודת כוכבים · שסופה ליעקר:

עבד ד' ופשו ליה תרתי ניחיב ליה קרקי כפי שניו · פירש בקונטרס לת חיירי קרקע לת בהשביח ולת בהכסיף ושפה דל"ב לחתי שני קרקע בליטניה נכסוב לידי ולחרי מכסף מקנתו לו לפי שניו ולומר ה"ג ברוך דה"פ לת שעוד רבות בשניה דעבד תרתי ופשו ליה לחרבע ליתיב ליה לר' בע מקסף מקנתו בין הכסיף ובין השביח משום שהוא שמוך לזמן כניסה עפי מזמן יליחה ולת משע נשלר בשניה דעבד לחרבע ופש תרתי ניחיב ליה כפי שניו שהוא שוה עשה והוא שמוך לזמן יליחה בין הכסיף ובין השביח:

(ז) **כל** הקונה עבד עברי כקונה לחדון לעלמו · ושפה מלי לחדון לי לגיוס כלחדון ויש לומר כדלימא בירושלמי דפעמים לין לו לגלח כר לחת לת שוכר עליו לעמך ולת ליט שוכר עליו טוב לו עמך ולת ליט שוכר עליו וגם ליט מוסרו לעבדו זו מדת סדום גמלת שע"ב לריך למסור לעבדו והייט לחדון לעלמו: גלולתו

הגהות הב"ח

(ה) גמ' בשנת סיובל שלחת תשובה: (ב) ר"ש ד"ה לגלח שנה ושפה לין לו לגלח כר לחת לת שוכר עליו לעמך ולת ליט שוכר עליו טוב לו עמך ולת ליט שוכר עליו וגם ליט מוסרו לעבדו זו מדת סדום גמלת שע"ב לריך למסור לעבדו והייט לחדון לעלמו: גלולתו

(ז) קוסס ד"ה חנקה:

קצו א מיי' פ"ד מהל' עבדים הל' יא: קצו ב מיי' שם הל' ו: קצח ג מיי' שם פ"ג הלכה ד: קצט ד מיי' שם פרק ב הלכה ט: ר ה מיי' שם פ"ל הלכה ט: רא ו מיי' שם פרק ד הלכה כ: רב ז מיי' שם פרק ו הלכה ו ו כ:

[לעיל יח.]

לעיל יח: [לקמן מד:]

תרגום

"מוכרה לבנו ואין מוכרה לבנו"

סוכא

ג' בן בן (מוכר את) בן בן (מוכר את) האב

ב' בן בן

א' בן

ב' ג' יחוד

א' בן ג' יחוד

גרסאות

את' תגשא בקרנות הקסוף "את פיקח ובא מקח ביחיד" ג) בקרי דקרי ליה נ"ל בקרנ"ל אבריח ד) בכנסו את אחר בני מוסר לו שבתה בשנת-ואת לא מוסר לו

מקנה

"אמאי" - בסיפר בגמ' לא ביאור בגין המשנה הקודמת

תמורה ג. מ"ב ס' נסר

ערכין ג. אמאי לא כתבינן: [ואיך תוכא ניקא] אי דאיכא אחרינא ואי דליכא אחרינא ב) [עירובין כב. ערכין ג. ב"ק ס' נסר פסיקתא פרשת נסר מסוס מה.] [ירושלמי פ"ג ה"ג ופ"ד ה"ג ופ"ל ה"ג]

ב"ק ס' נסר פסיקתא פרשת נסר מסוס מה.] [ערכין ג: [לקמן כב. לעיל מו. ע"ש מסוס מה.]

* אלא לאוקמי כדשמיה ג' [ב"ק כט:]

* סיוע"ש אלו ואבאים אחריים

ערכין ג: [לקמן מ. יומא פו: סוטה כב. [מו"ק כח:]

* תוק' ד"ה ולא = [ב"ק ל. תוק' ד"ה ולא]

ב"ק קיג: כ"מ עת. [יבמות מו.]

תמורה ג. מ"ב ס' נסר

ערכין ג. אמאי לא כתבינן: [ואיך תוכא ניקא] אי דאיכא אחרינא ואי דליכא אחרינא ב) [עירובין כב. ערכין ג. ב"ק ס' נסר פסיקתא פרשת נסר מסוס מה.] [ירושלמי פ"ג ה"ג ופ"ד ה"ג ופ"ל ה"ג]

מקנה

קושיות על רא"ש (ר"ת) ספר הנזיון מאת ר' יהודה - [ווארשא תרצ"ז]

נוסח/מקנה

(ר"ת) ר' יוסי ברבי חנינא) סיכום על ענייני הפיאות על פי שיטת הפיאות בב' קדושות